

ת"פ (קרית גת) 9906-03-21 - מדינת ישראל נ' HEMA HEMA

ת"פ (קרית-גת) 9906-03-21 - מדינת ישראל נ' HEMA HEMA פוגירטשלום קרית-גת
ת"פ (קרית-גת) 9906-03-21

מדינת ישראל

נגד

HEMA HEMA אמה פוגירטי

ע"י ב"כ עו"ד יוסף חיים סיר

בית משפט השלום בקרית-גת

[02.12.2024]

כב' השופטת הבכירה, נגה שמואלי מאיר

החלטה

1. על פני הדברים צודקת המאשימה בטענתה כי היה מקום להורות על דחיית הבקשה עת זו מתייחסת להחלטת בית המשפט שניתנה עוד ביום 10.01.2023 (קרי לפני כשנתיים) ומשבית המשפט קם מכיסאו זה מכבר.
2. סעיף 81(א) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], תשמ"ד-1984 (להלן: "החוק"), קובע כי:
"מצא בית משפט כי נפלה טעות בפסק דין או בהחלטה אחרת שנתן, רשאי הוא, תוך עשרים ואחד ימים מיום נתינתם, לתקנם בהחלטה מנומקת, ורשאי הוא לשמוע טענות בעלי הדין לענין זה; לענין זה, "טעות" - טעות לשון, טעות בחישוב, פליטת קולמוס, השמטה מקרית, הוספת דבר באקראי וכיוצא באלה" (ההדגשות אינן במקור, נ.ש.מ.).
יוצא אפוא, כי בעל דין רשאי להגיש בקשה לתקן טעות שנפלה בהחלטת בית המשפט בתוך 21 יום מיום שהומצאה לו ההחלטה.
- הנה כי כן, מושכלות ראשונים הם כי עם מתן החלטתו של בית המשפט מוצה ההליך השיפוטי ופקעה סמכותו של בית המשפט להידרש לענין שהוכרע, זולת במקרים חריגים אשר מצדיקים חריגה מן הכלל האמור.
בענייננו, בקשת התיקון הוגשה זמן ניכר לאחר המועד הנקוב להגשת בקשה לתיקון החלטה לפי סעיף 81(א) לחוק (משחלפו כשנתיים מאז מתן ההחלטה ובוודאי משחלפו למעלה מ-21 יום כנדרש בחוק), עובדה אשר מקשה על נקיטת עמדה עניינית באשר לבקשת התיקון.
- בנסיבות אלו, ומשאין המדובר בבקשה שהוגשה בהסכמת הצדדים (ראו סעיף 81(ב) לחוק) ומשאין מדובר בנסיבות חריגות או בטעות שנפלה בהחלטה המצדיקות התערבות שיפוטית, הרי שאין מקום לסטות ממושכלות ראשונים אלה (ראו והשוו, רע"פ 11476/04 מדינת ישראל נ' חברת השקעות דיסקונט בע"מ (15.07.2010)).
3. עם זאת, ולו לפני משורת הדין מצאתי להידרש לבקשה לגופה.
בענין זה, ראשית יאמר כי האמור בסעיף 53 להחלטה מתייחס למצב העובדתי בתיק, לפיו ביום 16.01.2022, ניתן ע"י הנאשמת מפי בא כוחה מענה מפורט לכתב האישום והתיק נקבע לשיבת הוכחות ליום 07.06.2022; וכי ביום 06.06.2022 הוריתי לבקשת המאשימה ובהסכמת ההגנה שניתנה בכתב, על ביטול כתב האישום שהוגש כנגד הנאשמת בהתאם לסעיף 94(ב) לחסד"פ. ברי כי ככל שהנאשמת הייתה עומדת על כפירתה, הרי זו לא הייתה נותנת הסכמתה המושכלת לביטול כתב האישום שהוגש נגדה.
- שנית, בית המשפט גולל מסכת עובדתית זו עלי החלטה על מנת להנהיר כי יקשה על בית המשפט להתייחס למלוא טענותיה העובדתיות והראייתיות של הנאשמת, שהצדיקו לדידה את פסיקת הפיצויים בתיק דנן, משהלה החליטה שלא לנהל את הגנתה באמצעות הבאת עדים וראיות.
- ושלישית, עיון נוסף בהחלטתי אינו מגלה, כטענת הסנגור המלומד, כי בית המשפט ציין כי הנאשמת הורשעה בדינה (שכן ברי כי משהנאשמת הסכימה לביטולו של כתב האישום ומשהאישום בוטל, הרי שבית המשפט לא נדרש כלל להכריע בדבר אשמתה של זו האחרונה).
4. משכך, ולמען הסדר הטוב יובהר ויודגש כי בית המשפט לא קבע בהחלטתו מיום 10.01.2023 כי הנאשמת הורשעה בדינה.
5. סוף דבר, למעט הערתי בסעיף 4 לעיל, אין בידי להיעתר לבקשה.
העתק מהחלטתי יישלח לב"כ הצדדים.
ניתנה היום, א' כסלו תשפ"ה, 02 דצמבר 2024, בהעדר הצדדים.